

kræftede dokumenter. Bestemmelsen svarer til EF-domskonventionens artikel 51, der er gennemført i dansk ret ved EF-domskonventionslovens § 1 og § 4, stk. 2.

Det foreslås på den baggrund, at de foreslåede regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser finder tilsvarende anvendelse på anmodninger om, at et officielt bekræftet dokument eller et retsforlig erklæres for eksigibelt, jf. forslaget til *nr. 1*. Dette svarer til ordningen efter EF-domskonventionslovens § 4, stk. 2.

Også når det gælder officielt bekræftede dokumenter og retsforlig kan fogedretten kun foretage en formel prøvelse af anmodningen, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.3. I landsretten kan fuldbyrdelse kun nægtes, hvis det åbenbart ville stride mod grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten. De øvrige nægtelsesgrunde i forordningen er efter deres indhold ikke relevante i relation til officielt bekræftede dokumenter og retsforlig. Såvel fogedretten som senere instanser må dog kunne prøve, f.eks. om anmodningen er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En anmodning om fuldbyrdelse af et officielt bekræftet dokument eller et retsforlig skal vedlægges en attest fra oprindelsesstaten, hvoraf bl.a. fremgår, at dokumentet er eksigibelt, jf. artikel 57, stk. 4, jf. artikel 53, stk. 2, og artikel 58. Attesten er medtaget som henholdsvis bilag V (retsforlig) og VI (officielt bekræftede dokumenter) til forordningen.

Det fremgår af forordningens artikel 33, at retsafgørelser truffet i en anden medlemsstat skal anerkendes uden anvendelse af en særlig procedure. Anerkendelsen indebærer, at retsafgørelsen har materiel retskraft (dvs. at en sag mellem samme parter om samme spørgsmål skal afvises, og at afgørelsen, for så vidt angår de spørgsmål, den har afgjort, skal lægges til grund i nye sager mellem parterne). Anerkendelse kan kun nægtes, hvis der foreligger en af de nægtelsesgrunde, der er nævnt i forordningens artikel 34 og 35, jf. herom lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3. Bestemmelsen svarer til EF-domskonventionens artikel 26, stk. 2, der er gennemført i dansk ret ved EF-domskonventionslovens §§ 1 og 3.

Bestrides anerkendelsen, kan en berettiget part dog gennem en eksekvaturprocedure få rettens afgørelse af, om afgørelsen anerkendes. Det foreslås i *nr. 2*, at reglerne i lovforslagets kapitel 2 om anerkendelse og fuldbyrdelse finder tilsvarende anvendelse på sådanne anmodninger om, at en retsafgørelse skal anerkendes. Dette svarer til EF-domskonventionslovens § 3, stk. 3.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til kapitel 3

Til § 9

Efter forslaget til *stk. 1* bemyndiges justitsministeren til at fastsætte gennemførelsesbestemmelser til opfyldelse af parallelaftalen mv., hvis der f.eks. som følge af senere ændringer til forordningen mv. måtte være behov for det (f.eks. om den praktiske fremgangsmåde ved indgivelse af anmodninger til fogedretten).

Efter forslaget til *stk. 2* kan justitsministeren bestemme, at loven med de nødvendige ændringer finder anvendelse på ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til Bruxelles I-forordningen, som Danmark har tiltrådt, jf. parallelaftalens artikel 3 og 4. Bestemmelsen indebærer, at fremtidige ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til forordningen som udgangspunkt kan tiltrædes og gennemføres administrativt her i landet.

Efter forslaget til *stk. 3* kan justitsministeren fastsætte, at lovens regler med de nødvendige ændringer også skal finde anvendelse på konventioner med andre lande (dvs. ikke EU-medlemsstater) og territorier om tilknytning til reglerne i Bruxelles I-forordningen eller bestemmelser, der i det væsentlige svarer hertil. Hermed sigtes navnlig til de igangværende forhandlinger om revision af Lugano-konventionen. En konvention, hvorefter de gældende regler i Lugano-konventionen erstattes af regler, der i det væsentlige svarer til reglerne i Bruxelles I-forordningen, vil således som udgangspunkt kunne tiltrædes og gennemføres administrativt her i landet.

Udtrykket »territorier« i bestemmelsen sigter til visse EU-medlemsstaters oversøiske territorier, som ikke er omfattet af Bruxelles I-forordningen. Med bestemmelsen bliver det muligt administrativt at gennemføre eventuelle fremtidige aftaler om disse områders tilknytning til forordningen, jf. herved også parallelaftalens § 8, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til kapitel 4

Til § 10

Det foreslås, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Efter parallelaftalens artikel 12, stk. 2, træder aftalen i kraft den første dag i den sjette måned efter parternes meddelelse om, at de har afsluttet de nødvendige